هذا ما دعيت اللّه ربّی بلسان الرّمز و الالغاز و یقرأه من یرید ان یشرب مآء الحیوان من ایادی الفیّاض و بذلک یکشف جمال الحقیقة و یحترق حجبات المجاز

هو العزیز المحبوب

یا من تزیّن جمال قدس ازلیّتک بطراز خیط عزّ مکرمتک و تظهّر ظهورات شمس وجهتک بالنّقطة الّتی ظهرت و لاحت من جواهر اسرار غیب حکمتک فسبحانک سبحانک ما اتقن بدایع صنع ربوبیّتک فی هذا الطّراز الأعظم و ما احکم جواهر علم الوهیّتک فی هذا الکنز الأفخم الأکرم کأنّک جعلته یا الهی ابحر علمک و سفینة حکمتک بحیث قدّرت فیه کلّ ما قدّرته فی عوالم توحیدک و اسمآء قدس تجریدک فسبحانک سبحانک یا مقصودی انت الّذی احصیت معانی عزّ سلطنتک فی قمص اسمائک و بذلک عرّفت عبادک من جواهر امرک و اسرار حکمتک ثمّ اظهرت هذه الأسمآء الغیبیّة علی الألواح من النّقطة الّتی فصّلتها بقدرتک و جعلتها حاکیاً عمّن خلقته من نار محبّتک و هوآء عنایتک و اخفیت فیه ارض ارادتک لیسقی مآء العطوفة من ید عنایتک فسبحانک سبحانک ما اعظم امرک فی هذا الخیط الدّرّیّ السّودآء و هذا الحبل المنیر الأصفی فوعزّتک لولاه ما ظهرت النّقطة فی قمیص السّودیّة و ما جرت عین الحیوان فی ظلمات الغیبیّة فوعزّتک یا محبوبی صرت متحیّراً فیما خلقت بقدرتک فی سرّ هذه اللّطیفة البقائیّة و هذا الرّوح الحرکیّة کأنّک اخترته بین الموجودات و جعلته مرآةً لجمیع اسمائک و صفاتک و قدّرت له نعمة القرب و الوصال و هذا من امر ما اختصصته بأحد فی ممالک سلطنتک و مداین عزّ حکومتک الّا به لأنّی اشاهد بأنّ جواهر الأحدیّة یتنعّرون فی فراقک و هیاکل الصّمدیّة یشقّون ثیابهم فی بعدهم عن لقائک و کلّ الألوه یبکون عند ظهورات بعدک و کلّ الملوک یضجّون لدی شؤونات هجرک و اکباد المقرّبین یحترقون من نار شوقک و جواهر التّقدیس یتشهّقون فی بیدآء اشتیاقک و مرایا التّنزیه یضربون علی رؤوسهم عن بعدهم عن ساحة عزّک و منعهم عن فنآء قدسک و حرم قربک و کلّهم عموا من شدّة بکائهم و ما وقعت عیونهم علی اشراق انوار جمالک و ضجّوا الی ان ماتوا و ما فازوا بزیارة وجهک و اجلالک فوا حزناه علی ما ورد علی المقرّبین من عبادک و علی المقدّسین فی ایّامک بحیث نفس القدم عدم فی هجرک و اصل الوجود فقد فی بعده عن جوارک و صرف الظّهور سکن علی الرّماد فی فراقک و کم من لیالی یا الهی دخلوا فی الفراش رجآء لوصلک و اصبحوا فی فراقک و کم من اصباح قاموا طلباً للقائک و امسوا فی هجرانک و اخذتهم نار محبّتک علی مقام الّذی منعتهم عن کلّ راحة و اخذتهم عن کلّ مسرّة و بهجة و انّک انت مع کلّ ذلک و مع ما اطّلعت بجمیع ذلک ما مررت علیهم مرّةً و ما کشفت جمالک لأنفسهم آناً و مع ذلک کیف یقدر ان یرید قربک هذا العبد الّذی لم یکن الّا کظلّ فی ساحة قدسک او کعدم عند ظهورات عزّ قدمک و لم یکن ذکره ایّاک الّا کندآء نحل فی هوآء بهآء لاهوت قدس کبریائک او کذکر نمل فی وادی عزّ سلطانک فسبحانک سبحانک من بدایع قدرتک و ظهورات سلطنتک بحیث انقطعت ایادی الأولیآء عن ذیل ردآء عرفانک و منعت عیون الأصفیآء عن ملاحظة انوار جمالک و زیارة طلعتک فسبحانک سبحانک یا مقصودی عن ذکر الموجودات فسبحانک سبحانک یا محبوبی عن وصف الممکنات و انّی اشهد حینئذ بأنّ ذکر غیرک لن یصل الیک و وصف ما سواک لن یرد علیک لأنّ عرفانک یطیر فوق ملکوت البقآء و ذکر ما سواک مقطوع الجناح واقف فی ناسوت الفنآء فکیف یقدر ان یصعد الفنآء الی لاهوت البقآء فوعزّتک لن یقدر الّا بحولک و قوّتک و جودک و موهبتک و مع هذا المنع الکبری اشاهد بأنّک جعلت هذا الرّوح طراز وجهک و زینة طلعتک و به تظهر لطایف اسرار ملاحتک و به تستر شمس جمال قدس احدیّتک و بذلک تحیّرت و تحیّرت کلّ من فی السّموات و الأرض لا اله الّا انت العزیز الکاشف السّتّار اذاً اسألک یا الهی بهبوب ریاح رحمتک علی هیاکل المذنبین و تنزّل امطار غفرانک علی العاصین و بحبل الّذی علّقت به قلوب العاشقین و اجتذبت منه افئدة العارفین بأن لا تقطع هذا الحبل الّذی جعلته سبباً بینک و بین خلقک و لا تحرمهم عن هذا الخیط الّذی جعلته خادم جمالک

و معاشر وجهک ثمّ اسألک یا الهی بأن تصفّی هوآء قلوب عبادک عن غمام النّفس و الهوی ثمّ ارتفع کلّ ما حال بینهم و بین مشاهدة انوار البقآء و انّک انت الفاضل الباذل المکرم المعطی الرّحیم الکریم

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۶ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۱۱:۳۰ قبل از ظهر